Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Ἔκκλησις καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης ὑπὲρ τῆς Μικρασιατικῆς ἐλευθερίας

72ον

Ἡ προσπάθεια τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς ὀργάνωσιν Μικρασιατικῆς ἀμύνης δὲν εὗρε, δυστυχῶς, ἀπήχησιν εἰς τοὺς ἰθύνοντας. Ἰδίως ὁ Στεργιάδης ἐξεδηλώθη ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδέαν. Τὴν ἀπέκρουσε καὶ ἡ κυβέρνησις Ἀθηνῶν.

Καὶ ἐνῶ ἡ κατάστασις ἐπροχώρει πρὸς τὸ μοιραῖον, ὁ Χρυσόστομος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πάπα Πίῳ τῷ ΙΑ΄

Ρώμην — Βατικανόν.

Μακαριώτατε,

Ἐν μέσῳ τῆς ἑορτασίμου ἀγαλλιάσεως, ἣν σύμπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τῆς Δύσεως αἰσθάνεται ἐπὶ τῷ κοσμοχαρμοσύνῳ Πάσχα ἐπιτρέψατε εἰς τὸν ταπεινὸν ἐμὲ Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας Σμύρνης ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν Ἀγγέλων τῶν Ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀποκαλύψεως τῶν χρυσῶν τούτων ἑπτὰ λυχνιῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων περιπατεῖ ὁ Κύριος (ἀποκάλ. 2) νὰ προσκομίσωσι τοῖς πόδας τοῦ Ὑμετέρου Κραταιοῦ καὶ παγκοσμίου ἐπιβολῆς Παπικοῦ Θρόνου τὰς οἰμωγὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν του Ἰησοῦ (Ἀποκάλυψις 20,41) τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς μεγάλης θλίψεως Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅσοι ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου (Ἀποκάλυψις 7,14) καὶ κράζουσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἕως τότε Δέσποτα, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν (Ἀποκάλυψις 6,10) καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν πατρικήν Αὐτῆς προστασίαν.

Μακαριώτατε,

Ὡσεὶ μὴ ἤρκουν τὰ δεινὰ μαρτύρια τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς τῶν στεναζόντων ἐπὶ πέντε ἀτελειώτους αἰῶνας ὑπὸ τὸν πλέον σκληρὸν ζυγὸν τῶν Σουλτάνων τὸν τρομερώτερον ὃν ἐγνώρισεν ἡ παγκόσμιος Ἱστορία, ζυγὸν τοῦ Ἀντιχρίστου ἐχθροῦ μας, ὡσεὶ μὴ ἤρκουν οἱ συνολικοὶ ἐξανδραποδισμοὶ καὶ αἱ ἐξοντώσεις τῶν Χριστιανικῶν στοιχείων ἰδίως ὀλίγον πρὸ τοῦ παγκοσμίου τούτου πολέμου, ἀργότερον ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου τούτου καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατεχομέναις χώραις, ὅπου ἐλάχιστα οἰκτρὰ μόνον λείψανα χριστιανισμοῦ ἐν ἀφαντάστῳ ἀθλιότητι ἐναπελείφθησαν δεινοὶ μᾶς ταράττουσι φόβοι ὅτι νέον μέγα παρασκευάζεται ἀνοσιούργημα κατὰ τῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὴν ληφθεῖσαν ἐν Παρισίοις ἀπόφασιν τῶν τριῶν ὑπουργῶν, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν διὰ θυσίας ποταμῶν αἵματος ἐλευθερωθέντων λαῶν τῶν ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀποκαλύψεως ὑπὸ τὴν σκληροτάτην καὶ πάλιν δουλείαν.

Μὴ ἀνεχθῆτε, Μακαριώτατε, ἐν ταῖς μεγάλαις ἡμέραις τῆς Ὑμετέρας Ὑπάτης Ἀρχιερατίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου νὰ διαπραχθῇ τηλικοῦτον βδελυρὸν κατὰ τῶν ἐλευθερωθέντων ἅπαξ τέκνων τοῦ Χριστοῦ ἀνοσιούργημα ἀνασταυρώσεως καὶ παντελοῦς αὐτῶν ἀφανισμοῦ.

Ὑψώσατε τὴν πατρικὴν φωνήν Σας. Λαλήσατε εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἰσχυρῶν. Διδάξατε εἰςτοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ τοὺς δοκοῦντας ἄρχειν τῶν Ἐθνῶν στοιχειώδη δικαιοσύνην καὶ σεβασμὸν πρὸς τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινά των δίκαια. Ἰδοὺ ὁ Κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. Αἱ βοαὶ τῶν δεινοπαθούντων χριστιανῶν εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν κατεδίκασαν οὗτοι καὶ φονεύουσι τὸν δίκαιον (Ἰακώβου 5,5,6,9). Εἰσελθέτωσαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν Αὐτῆς οἱ ὁλοφυρμοὶ ὁλοκλήρου Χριστιανικοῦ κόσμου.

»Εἴ τις παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴτι παραμύθιον ἀγάπης, εἴς τὶς κοινωνία πνεύματος εἰς τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί». (Φιλιπ. 9,1) παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀνασταυρουμένου Χριστιανικοῦ κόσμου τῆς Ἀνατολῆς Ὑμετέρα εὐδοκία, καὶ κατορθώσατε νὰ μὴ ἐγκολαφθῇ διὰ δευτέραν φορὰν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης τὸ ἱστορικὸν στίγμα τῆς 29ης Μαΐου τοῦ 1453.

Εὐγνώμων ἐν Χῷ ἀδελφὸς

+ Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Παραλλήλως, ὁ Χρυσόστομος κοινοποιεῖ τὸ πρὸς τὸν Πατριάρχην Μελέτιον ὑπόμνημά του εἰς τὸν στρατηγὸν Δ. Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ ἡγηθῇ τῆς Μικρασιατικῆς Ἀμύνης.

«Στρατηγέ μου, τοῦ γράφει, παρίσταται ἡ ἀνάγκη νὰ τεθῆτε Ὑμεῖς ὁ ἔνδοξος καὶ ἀήττητος καὶ τόσον γνώριμος εἰς τὴν θεὰν Νίκην δαφνοστεφὴς ἀντιστράτηγος ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μεγάλης αὐτῆς πατριωτικῆς χειρονομίας καὶ κινήσεως καὶ ἡγούμενος τῶν ἐνδόξων καὶ ἀηττήτων ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἔχουσι συγκεντρωθῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει, νὰ σπεύσητε λίαν τάχιον ὅπου τὸ πεδίον τῆς τιμῆς καὶ οἱ ὕψιστοι ἀγῶνες τῆς φυλῆς ἀνοικταῖς ἀγκάλαις καὶ μὲ αἱμάσσοντα στήθη σᾶς ἀναμένουσι. Στρατηγέ καλὴν ἀντάμωσιν.

Ἔρρωσθε, ἀνδρίζεσθε, ἠττᾶτε τοὺς ἐχθροὺς καὶ σώζετε τὴν Πατρίδα. Γλυκοφιλῶ ὑμᾶς.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 11 Ἀπριλίου 1922.

Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἐπίθεσις ἐναντίον Κωνσταντινουπόλεως ἀπορρίπτεται. Αὐτονομία Σμύρνης ἀπορρίπτεται. Ἐκκένωσις Ἀφιὸν — Καραχισάρ...

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Αὔριον Σάββατον 30ὴν λήγοντος μηνὸς ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Πολιούχου καὶ προστάτου τῆς πόλεως Πατρῶν ἑορτάζει μεγαλοπρεπῶς ὁ φερώνυμος Ἱερὸς ναός.

Ὧραι ἐνάρξεως Ἱερῶν ἀκολουθιῶν:

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6ην χοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Εὐσταθίου, Κυθήρων κ. Μελετίου, Γρεβενῶν κ. Χρυσοστόμου καὶ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Παύλου.

Ὄρθρος: Τῆς πρώτης νυκτερινῆς Θείας Λειτουργίας τὴν 12ην νυκτερινὴν Κατ' αὐτὴν θέλει ἱερουργήσει εἰς ἐκ τῶν παρεπιδημούντων λόγω τῆς ἑορτῆς Σεβ. ἀρχιερέων.

Ὄρθρος τῆς δευτέρας Θείας Λειτουργίας τὴν 6ην πρωϊνήν, ἱερουργούντων τῶν ὡς ἄνω Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν. Μετὰν τὴν Θείαν λειτουργίαν θὰ ἀκολουθήση ἡ δοξολογία παρουσία τῶν κρατικῶν ἀρχῶν.

Καὶ τὴν 10.45 ἡ λιτάνευσις τῆς Τιμίας Εἰκόνος καὶ τῶν σεπτῶν λειψάνων τοῦ Πολιούχου ἡμῶν. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ὥραν 5.30 μ.μ. θὰ ψαλῇ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ παράκλησις τοῦ Ἁγίου καθ' ἣν θὰ ὁμιλήση ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν κ. Χαρ. Δέδες.

(Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ)

ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται αἱ Ὀργανώσει ς τῆς δυνάμεώς μας ὅπως αὔριον 30ὴν λήγοντος μηνὸς ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν ἀποστείλουν τὰς Σημαίας των (μετὰ τοῦ σημαιοφόρου) προκειμένου νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν λιτανείαν τοῦ Πολιούχου μας Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐντολῇ Διοικήσεως

Ὁ πρόεδρος — Ὁ γεν. γραμματεὺς

ΓΕΡ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ — ΑΘΑΝ. ΒΛΑΧΟΣ

Ι. Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Αὔριον Σάββατον, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ὡς ἄνω Ἱερὸς Ναὸς ἑορτάζει τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος.

Ὧραι ἐνάρξεως Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν:

Ἑσπερινὸς τῆς παραμονῆς ὥρα 4.30 μ. μ.

Θεία λειτουργία ὥρα 8.30 πρωϊνὴν καθ' ἣν θὰ ὁμιλήση ὁ καθηγητὴς κ. Σταῦρος Σερέτης, θεολόγος.

Τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς ὥρα 5 μ. μ. θὰ ψαλῇ παράκλησις καὶ θὰ τοποθετηθῇ ἡ σεπτὴ Εἰκὼν τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῆς θέσιν.

(Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ)

Δ. Ε. Η.

ΔΗΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν ὅτι αἱ διὰ τὸ Σάββατον 30.11.63 καὶ τὴν Κυριακὴν 1.12.63 ἀνακοινωθεῖσαι διακοπαὶ ἀναβάλλονται μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἀπὸ τὸ Θέατρο

Ἡ ΜΙΡΑΝΤΑ ΚΟΥΝΕΛΑΚΗ πρωταγωνίστρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου, ποὺ ἀρχίζει ἀπόψε τὶς παραστάσεις του στὸ Δημοτικὸν μὲ τὸ «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται»

ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ὁ δημοκρατικὸς καὶ εἰρηνόφιλος ἡγέτης

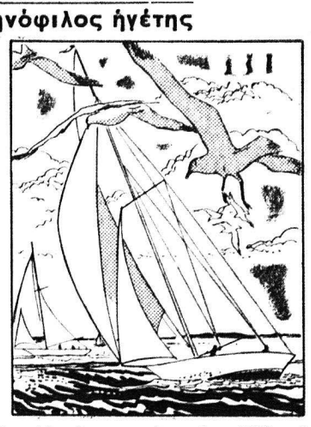

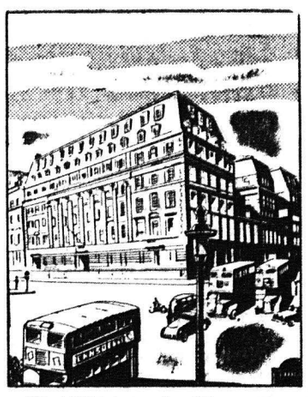

Γ΄

1. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Σχολὴν ἐνεγράφη τὸ 1936 εἰς τὸ πανεπιστήμιον Χάρβαρντ, εἰς τὴν πόλιν Καίμπριτζ τῆς Μασσαχουσσέτης, πλησίον τῆς γενετείρας του Βοστώνης. Τὸ Χάρβαρντ εἶναι τὸ ἀρχαιότερον Ἀμερικανικὸν πανεπιστήμιον, ἱδρυθὲν τὸ 1636 καὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τοῦ κόσμου.

2. Ὁ δευτεροετὴς τότε Τζὼν καὶ ὁ τελειόφοιτος ἀδελφός του Τζόζεφ ἐκέρδισαν τὸ ἔπαθλον ἱστιοπλοΐας Μὰκ Μίλλαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Χάρβαρντ, ἀνταγωνισθέντες ἐναντίον 10 τῶν καλυτέρων Ἀμερικανικῶν πανεπιστημίων. Ὁ Τζὼν ἦτο μέλος τῆς κολυμβητικῆς ὁμάδος τοῦ Χάρβαρντ καὶ τῆς ποδοσφαιρικῆς ἕως ὅτου ἕνα ἀτύχημα τὸν ἠνάγκασε νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃ.

3. Τὸ 1937 ὁ πατὴρ Κέννεντυ διωρίσθη πρεσβευτὴς εἰς τὸ Λονδίνον. Ὁ κόσμος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διήρχετο μεγάλην κρίσιν μὲ τοὺς δικτάτορας Χίτλερ καὶ Μουσολίνι ἀπειλοῦντας πόλεμον καὶ τὰ δημοκρατικὰ ἔθνη προσπαθοῦντα νὰ τὸν ἀποφύγουν. Ὁ διορισμὸς τοῦ πατρός του ἐπηρέασε τὴν ζωὴν τοῦ Τζὼν Κέννεντυ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἡ Πατραϊκὴ Μανδολινάτα εἰς τὰς Ἀθήνας

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Διὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ ἐκλεκτὸ μουσικὸ συγκρότημα τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας καὶ Χορωδίας ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἀναμφισβήτητα ταλαντούχου μαέστρου καὶ καθηγητοῦ κ. Ἰωάν. Θανοπούλου κατώρθωσε νὰ προσθέσῃ ἕναν ἀκόμη θρίαμβο στὸ ἐνεργητικόν του. Διότι, μόνον θρίαμβον μπορεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς τὴν συναυλία τῆς παρελθούσης Κυριακῆς στὸ Δῆμο Ζωγράφου τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας. Ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα, ὀρχήστρα καὶ χορωδία κρεμασμένοι κυριολεκτικῶς ἐπάνω στὴν μπακέτα τοῦ μαέστρου των ὁ ὁποῖος μὲ ἐκφραστικὴ καὶ θελγματικὴ κινησιολογία ἀπὸ τὴν πρώτη μπατούτα ἔδωσε τὸν τόνο τῆς πειθαρχίας καὶ ἐν συνεχείᾳ προχώρησε μὲ ἄνεσι στὶς ὀρχηστρικὲς ἐπεκτάσεις θεμελιώνοντας τὴν ἀκέραιη ἑρμηνευτικὴ ἀντίληψη, τὴν εὐελιξία στὴν διαπλάτυνσι τῆς μελωδικότητος, τὴν μετάξινη ἀπόχρωσι στὸ πρελούντιο τῆς Τραβιάτας. Ὅλα αὐτὰ συνδυασμένα μὲ τὴν ἑτοιμότητα ἐδημιούργησαν τὴν πνευματομουσικὴ παρόρμησι μαζὶ μὲ τὴν τόση ἄνεσι καὶ ἐσωτερικότητα τοῦ μαέστρου ποὺ καθρέπτιζαν τὸν καλλιτέχνη μὲ τὴν ἐκταταμένη μουσικὴ καλλιέργεια.

Εἰς τὴν κατάμεστον κόσμου αἴθουσαν οἱ συμπολῖται καλλιτέχναι τραγουδοῦντας καὶ παίζοντας μέσα ἀπὸ τὴν ψυχήν των δὲν κατώρθωσαν μόνο ν' ἀποθεωθοῦν ἀλλὰ νὰ μιλήσουν μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου προκαλώντας δάκρυα χαρᾶς καὶ θαυμασμοῦ.

Τὸ παραλήρημα τῶν χειροκροτημάτων, τὸ μπιζάρισμα τοῦ περισσοτέρου προγράμματος, ἦτο ἡ ἀμοιβὴ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς κοπώσεως ἀναμφισβήτητα τῶν ὅλων τῶν μελῶν τῆς Μανδολινάτας.

Ἡ Πατραϊκὴ Μανδολινάτα μὲ τὸν μελωδισμό, τὴν ρυθμικὴν κίνησιν, τὸ ἁρμονικὸ φόντο, τὰ ποικίλα φωνητικὰ ἐφφέ, τὸ θέαμα καὶ ἀκόαμα τοῦ συγκροτήματος μὲ σκηνικὴ δεξιοτεχνία, ἐπροκάλεσε συγκλονισμὸν εἰς σημεῖον θρησκευτικῆς ἐξάρσεως.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἄρχισαν τὰ δάκρυα χαρᾶς ποὺ ἀσφαλῶς μαζί μας θὰ ἀναγαλλίασε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγαπημένου μου φίλου Γεωργίου Καλλιθωκᾶ, ἐνῷ τὸ Πατραϊκὸ μουσικὸ συγκρότημα τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς ἐπιτυχίας ἔκανε τὸ μεγαλύτερο μνημόσυνο στὸν ἱδρυτήν του ποὺ ἂν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ θὰ ἔλεγε ἕνα μεγάλο «εὖγε» σὲ ὅλους μὲ μιὰ εὐχὴ ποὺ καὶ ἐμεῖς μαζί του ἐνώνουμε.

Μέλη τῆς Μανδολινάτας συνεχίστε πάντοτε ἑνωμένοι μὲ θριάμβους διότι αὐτὸ ἔχει ἕνα πομείνει ἀπὸ τὴν παλιὰ ὡραία μας Πάτρα.

ΓΕΡΟ—ΜΟΥΣΙΚΟΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ παραμελεῖται

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρὰ τοῦ Συλλόγου Φίλων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπεβλήθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας, ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται, ὅπως αἱ ἀκολουθίαι ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας, εἰς τὴν ἐφετεινὴν τοπικὴν μας πανήγυριν τοῦ Πολιούχου, ἀποδοθοῦν κατὰ τὸν βυζαντινὸν μέλος. Εἰς τὴν σύστασιν αὐτήν, ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδεμιᾶς ἠξιώθημεν ἀπαντήσεως, προεθήμεν βασιζόμενοι ἐπὶ σοβαρῶν τινων ἐπιχειρημάτων. Ἤτοι:

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἀναφέρεται ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ ὡς ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου. Εἶναι, ὅθεν, ἀνευλαβὲς ὅσον καὶ παράδοξον νὰ μὴ ἀνυμνῆται ὁ ἐπίσκοπος Βυζαντίου καὶ Πολιοῦχος Πατρῶν διὰ τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας, ἀποκλειστικῶς προωρισμένης διὰ τοὺς βυζαντινοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ νὰ παραρρίζεται διὰ τῆς μουσικῆς τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰγεάτου, ὡς παρετήρησεν εἰς περυσινὸν δημοσίευμά του ὁ διαπρεπὴς καὶ ἀπὸ καθέδρας ἀρμόδιος κ. Φώτης Κόντογλου.

Ἡ δυτικὴ μουσικὴ εἶναι θαυμασία μὲν διὰ τὰ θέατρα καὶ τὰς κοσμικὰς διασκεδάσεις, ὅπου καὶ ἡμεῖς σπεύδομεν νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῆς ἀτμόσφαιραν, ἐντελῶς ἀκατάλληλος ὅμως καὶ ἀναρμοδία νὰ τονίσῃ ὕμνους τοὺς ὁποίους συνέθεσαν κάλαμοι ὀξυγράφοι βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων.

Εἶναι ἀνακόλουθον, ὅπως ἡ φύσει καὶ θέσει καὶ κατὰ προορισμὸν ἁρμοδία μουσική, ἡ ἀποκλειστικὴ διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς βυζαντινοὺς αὐτῆς ὕμνους βεβήλως ἀπεμπολεῖται ἐκ τοῦ οἴκου της καὶ εἰς αὐτὸν εἰσβάλλει ἀγαρῴχως καὶ ἀλαζονικῶς ἡ θύραθεν προερχομένη, ἄσεμνος καὶ κοσμικὴ καὶ ἄμοιρος οἱασδήποτε παραδοσιακῆς ἢ ἱστορικῆς κληρονομίας, μὴ ἔχουσα ἠθικὸν ὑπόβαθρον καὶ ἀστερουμένη οὐσιαστικῶν καὶ τυπικῶν προσόντων, μὲ τὴν αὐθάδη ἀξίωσιν νὰ τονίσῃ τοὺς ὀρθοδόξους βυζαντινοὺς ὕμνους.

Εἶναι ἐξωργιστικὸν νὰ ἔχουν κατακυρωθῆ οἱ τρεῖς κεντρικώτεροι, ὡραιότεροι καὶ πρὸ παντὸς βυζαντινώτεροι ναοὶ τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἀκαθολικίζοντας κανταδόρους διὰ τὴν τέρψιν τῶν ὀραδυπορούντων ὀλιγαριθμῶν «μαχμουρλίδων». Τοὺς χαρακτηρίζομεν «καθολικίζοντας», διότι αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀναπνέομεν, ὅταν εἰσερχόμεθα νὰ προσκυνήσωμεν εἰς ὀρθοδόξους ναούς, καθ' ἣν ὥραν αἱ τετράφωνοι χορῳδίαι, μὲ οἶστρον θυμελικόν, τραγουδοῦν τοὺς ἱερούς τῆς ὀρθοδοξίας ὕμνους. Μὲ ποίους ἱστορικοὺς καὶ ἐθνικοὺς τίτλους εἰσεπήδησεν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς ἡ ἐκ τῆς ἑσπερίας ὁρμηθεῖσα βακχίς;

Εἶναι ἀπαράδεκτον ἐπίσης, νὰ ἐξαναγκάζεται εἰς ὑποχώρησιν καὶ ἄνευ ὅρων ὑποταγήν, τὸ πλῆθος τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας εἰς μίαν μειονότητα κανταδόρων, οἱ ὁποῖοι, πέραν ἐλαχίστων τροπαρίων, τὰ ὁποῖα ὡς γραμμόφωνα ἀναμεταδίδουν στεροτύπως καὶ πέραν ἀπὸ μίαν ἀναλγήτως καὶ ἀσεβῶς ἀκρωτηριασμένην ἀκαλουθίαν, οὐδὲν ἕτερον γνωρίζουν. Λέγομεν δὲ ἀσεβῶς ἀκρωτηριασμένην, διότι ὁ ἱεροψάλτης οἱασδήποτε μουσικῆς, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ ἀναλόγιον εἰς τὸ μέσον τῆς ἀκολουθίας. Οὐδὲν γνωρίζουν διὰ τὰ ἀριστουργήματα τῶν καταβασιῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τόσον τῶν πεζῶν ὅσον καὶ τῶν ἰαμβικῶν. Οὐδὲν γνωρίζουν περὶ τῆς ἑνάτης, τῶν ἐξαποστειλαρίων, τῶν πασαπανταρίων, τῶν δοξαστικῶν καὶ ἀπειραρίθμων ἄλλων ἀριστουργημάτων τῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας καὶ βυζαντινῆς μελωδίας.

Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐννοήσῃ Χριστοῦγεννα ὁ Χριστιανὸς ἂν δὲν ἀκούσῃ τὸ «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε»; ἢ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἂν δὲν ἀκούσῃ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»; Λοιπόν, οἱ τῆς εὐρωπαϊκῆς χορωδίας ἐρασταί, ἔχουν παντελῆ ἄγνοιαν ὅλων τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ὑμνογραφίας. Ἐκτὸς προγράμματος γνωρίζουν νὰ τραγουδοῦν ἐν θυμελικῷ τὸ «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου» καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ Ἐπιταφίου.

Εἰς Πάτρας λειτουργεῖ σχολὴ βυζαντινῆς μουσικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἀποκλειστικὴ διδασκαλία πρὸς ἐκμάθησιν τῆς βυζαντινῆς μελωδίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς σχολῆς εἶναι ἐνθαρρυντικά. Ἂν παρεβάλλωμεν τὴν σχολὴν αὐτὴν μὲ τὴν συμπάθειάν μας καὶ τῆς δοθῆ ἡ κατάλληλος πνοή, οἱ καιροὶ θὰ εἶναι πλούσιοι καὶ ἀγλαεῖς. Θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ καμαρώσωμεν καλλιφώνους καὶ εὐσεβεῖς νέους ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ των εἰς δοξολόγησιν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τῇ συνάψει δεσμῶν ἁγιωσύνης μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρᾶγμα θερμότατα εὐκταῖον ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν Ἑλληνίδα νεολαίαν τῆς σήμερον.

Ἐν κατακλείδι ἐπιθυμοῦμεν νὰ πονίσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους, καίτοι μᾶς ἠγνόησαν, ἢ μᾶλλον, ἐπειδὴ μᾶς ἠγνόησαν, ὅτι ὁ Σύλλογος ἡμῶν δὲν εἶναι μειοψηφία, ἀλλὰ ἐκπροσωπεῖ τὸ πλῆθος τῶν φίλων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς ἐν Πάτραις καὶ εἰς μεγάλην ἀκτῖνα ἐν τοῖς περιχώροις.

Ἐν τοσούτῳ δὲν θέλομεν ἀκόμη νὰ ἐδρεώσωμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ «ἁρμόδιοι» ἐγκατέλειψαν τὸ λογικὸν ποίμνιον ἄνευ πνευματικῆς νομῆς, ἀρκούμενοι ἁπλῶς εἰς τὴν παντοειδῆ αὐτοῦ κάρπωσιν, γνωρίζοντες ὅσα ὁ Κύριος παραγγέλλει πρὸς τοὺς ποιμένας διὰ τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ Ζαχαρίου ἐπιφείων τὴν ἀπειλήν: «Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παροξυνθῇ ὁ θυμός μου».

Μὲ θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλοξενίαν

Διὰ τὸν Σύλλογον Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 9 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 8 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφὴν καὶ μάμμην

ΑΝΤΩΝΙΑΝ Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου (Βραχναΐκων).

Τὰ τέκνα: Δημήτριος Π. Ἀργυρόπουλος, Βασιλικὴ καὶ Χρῖστος Σταματόπουλος, Γιώτα καὶ Ἀλέκος Παπαβασιλόπουλος. Οἱ ἀδελφοί: Σοφία καὶ Δημήτριος Θεοδωρόπουλος, Κατίνα Σταυροπούλου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 8.30 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀγαπητῆς μας συζύγου, μητρὸς καὶ μάμμης

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΡΑΧΡΙΣΤΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἔγγονοι.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟ